

במשרד של עו"ד רות דיין-וולפנר מועסקות רק נשים, שתוך כדי חברות אמיצה והרמוניה מושלמת הצליחו למצב את המשרד כאחד המובילים בארץ בכל הנוגע לדיני מעמד אישי. בשיחה עם דיין היא מספרת על עצמה, מסבירה מדוע מצד אחד היא מעסיקה נשים בלבד ("נשים מתאימות יותר לעסוק בתחום הזה ויכולות להיות גם מטפלות ופסיכולוגיות של הלקוח") ומצד שני מטפלת בגברים רבים ("יש מקרים שבהם דווקא הנשים בוגדות או האמהות מסוכנות לילדים"), ומספקת לנו הצצה בלעדית לתביעות גירושין שעורריות בעקבות בגידות דרך האינטרנט, שבהן עסק משרדה

מאת: מלי קמפנר צילום: זיו שדה

יש דיין ויש דיין

מעבר ליחסי עבודה, והן מאוד חיזקו וריגשו אותי". לדברי דיין, הרעיון שמאחורי משרד עורכי דין המאויש בנשים בלבד הגיע ממקום רציונלי ומקצועי לחלוטין. המתאים במיוחד לתחום זה רגיש כמו דיני משפחה. "האמת שמההתחלה זה יצא ככה", היא מסבירה, "וראינו כי טוב. למשך תקופה קצרה עבד כאן גם עורך דין שכיר, גבר, אבל איכשהו זה הפר את ההרמוניה והוא פוטר אחרי תקופה קצרה. לנשים יש איכויות פסיכולוגיות מעבר להבנה המשפטית, ועבור לקוחות שמגיעים לכאן בתקופה הכי קשה בחייהם, חשוב שיהיה מי שיעבור איתם את ההתהלך במקצועיות אך גם ברגישות. בסך הכל, לא מדובר בעיסוק בניירות ובחוזים, אלא בבני אדם שלא טוב להם והם מגיעים אלינו במצבים מסובכים, אינטימיים ומורכבים. נשים יעילות יותר ומתאימות יותר לעסוק בתחום הזה ויכולות להיות מעבר לעורכת הדין, גם מטפלת ופסיכולוגית של הלקוח, המבינה את הצד הרגשי של הדברים".

רות דיין גדלה בנתניה, בת בכורה למהנדס חשמל ולמנהלת אדמיניסטרטיבית ב"ד-לבנים" בעיר. יש לה אחות אחת, מנהלת תחום ב"מקאן אריקסון", ואח, עובד היי-טק. בצבא היתה האשה הראשונה ששירתה כמדריכת יחידה מוטוסים בנ"מ, לאחר שעברה בציונים הכי גבוהים את מבחני ההדרכה. ב-1988 אף פורסמה ב"עולם האשה" כתבה עליה ועל חברותיה לחיל תחת הכותרת "לא לגברים בלבד".

את הניסיון המשפטי הראשון בחייה עברה דיין במהלך השירות, כשהוגשה נגדה תלונה והיא עמדה למשפט בפני קצינת ח"ן. היא ייצגה את עצמה, הצליחה לשכנע את הקצינה בצדקתה, וזוכתה. "כבר מגיל 16 רציתי להיות עורכת דין", היא מודה. "תמיד אהבתי לשכנע ולטעון, אבל אחרי המקרה הזה כבר הייתי בטוחה בכך". היא נרשמה תחילה ללימודי קרימינולוגיה

באוניברסיטת בר-אילן, סיימה בהצטיינות ובגיל 23 נרשמה לפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל-אביב, כשגם שם סיימה בהצטיינות. בזמן הלימודים החלה לעבוד במשרדה של עו"ד רחל לויט, המתמחה בביטוח מסחרי. בסוף תקופת ההתמחות החליטה לעבור לתחום המעמד האישי. דיין: "רציתי את הקשר האנושי שהיה לי חסר בתחום הביטוח, ותחום דיני המשפחה, שמשלב הרבה רגשות ועבודה עם אנשים, תמיד עניין אותי". אחרי שנה שבה עבדה במשרדו של עו"ד פסח קניד (שגם משרדו נמנה על עשרת המובילים בתחום המעמד האישי), פתחה משרד ביחד עם שותפה: עו"ד ליהיא כהן-דמבינסקי, שאיתה גם כתבה ב-2003 את הספר: "המדריך הישראלי לגירושין". הזוגיות הזו באה לסיומה אחרי שבע שנים, ואחרי הפרידה החליטה דיין

פשרות. הבנה מקיפה של ההיבטים המורכבים של כל תחומי דיני המשפחה, יחס אישי ללקוח ותוצאות אפקטיביות הבאות לידי ביטוי בהשגת מטרת הלקוח". נכתב בדירוג האחרון של החברה משנת 2009. "למשרד ניסיון עשיר בטיפול במקרים מורכבים ביותר בתחום דיני המשפחה, לרבות ייצוג בפני בית המשפט לענייני משפחה, בתי דין רבניים ובתי משפט אחרים בישראל".

אבל צוות נשות המשרד המקצועיות וידעות גם לשים את העבודה בצד כשצריך ולפנות זמן גם לעצמן. כשהן לא מטפלות בהיבטים השונים של דיני משפחה - חלוקת רכוש, תביעות מזונות, משמורת, חטיפת ילדים, הסכמי גירושין, גישור, צוואות, ידועים בציבור ועוד - הן יוצאות יחד למסעדות, לקניות, לימי כיף ולהשתלמויות. כשנאווה, המזכירה, חגגה יום הולדת 50, נסעו כולן ליום פינוק שארגנו לה בהפתעה במלון "ערות הכרמל", וכשרלוט מלאו 40, שלחו אותה החברות במשרד לסדנת בישול.

"כשאנחנו נוסעות להשתלמויות באילת", מספרת רות, "אנחנו הולכות יחד לשופינג מטרופ ומרגישות קצת כמו הבנות מ'סקס והעיר הגדולה'. בהשתלמות האחרונה, ביוני, שכרנו יאכטה ליום שלם ושטנו כולנו לאי האלמוגים בסיני. היה פשוט מדהים. חוץ מימי הולדת, אנחנו חוגגות יחד את סוף השנה, חגים, סיום שנת משפט, יוצאות למסעדות גורמה ולא מחמיצות סיבות למסיבות. גם ביום-יום אנחנו מקפידות על ארוחות צהריים משותפות ואוכלות כולן יחד בחדר הישיבות, מתייעצות לגבי תיקים ודיונים, מחליפות חוויות ורשמים ומתעדכנות.

"בגלל שכולנו נשים ואמהות, יש התחשבות מאוד גדולה בנושא. הילדים הם חלק מהחיים שלנו, וכשצריך לצאת הביתה, הכל מתקבל בהבנה. אנחנו מחמיאות אחת לשנייה, מפרגנות ודואגות זו לזו. יש שיתוף פעולה מלא. אווירה טובה ועזרה הדדית כשיש לחץ בעבודה. אין כאן מלחמות פנימיות, אין תחרויות ולא דורכים על גוויות בדרך לכיבוש ההר. אנחנו לא רבות, ואם צצה איזושהי בעיה היא נפתרת מיד". הקשר המיוחד הוכיח את עצמו באחרונה, כשדיין עברה שנה קשה ומטלטלת. "אמי נפטרה באופן פתאומי מדלקת בלבב בגיל 62", היא מספרת. "תוך תשעה שבועות היא הלכה לעולמה. הייתי קשורה אליה מאוד והיה לי קשה לתפקד. לא ייאמן כמה שהחברות במשרד עטפו אותי ואיזה חום ותמיכה הן הרעיפו עליי, כשכל אותו הזמן המשיך המשרד להתנהל בצורה מופתית. גם ביום שזה קרה, האנשים היחידים שרציתי שיהיו לצדי בשעות הקשות היו הבנות מהמשרד. אנחנו כל-כך קרובות, כמו משפחה. יש בינינו הרבה

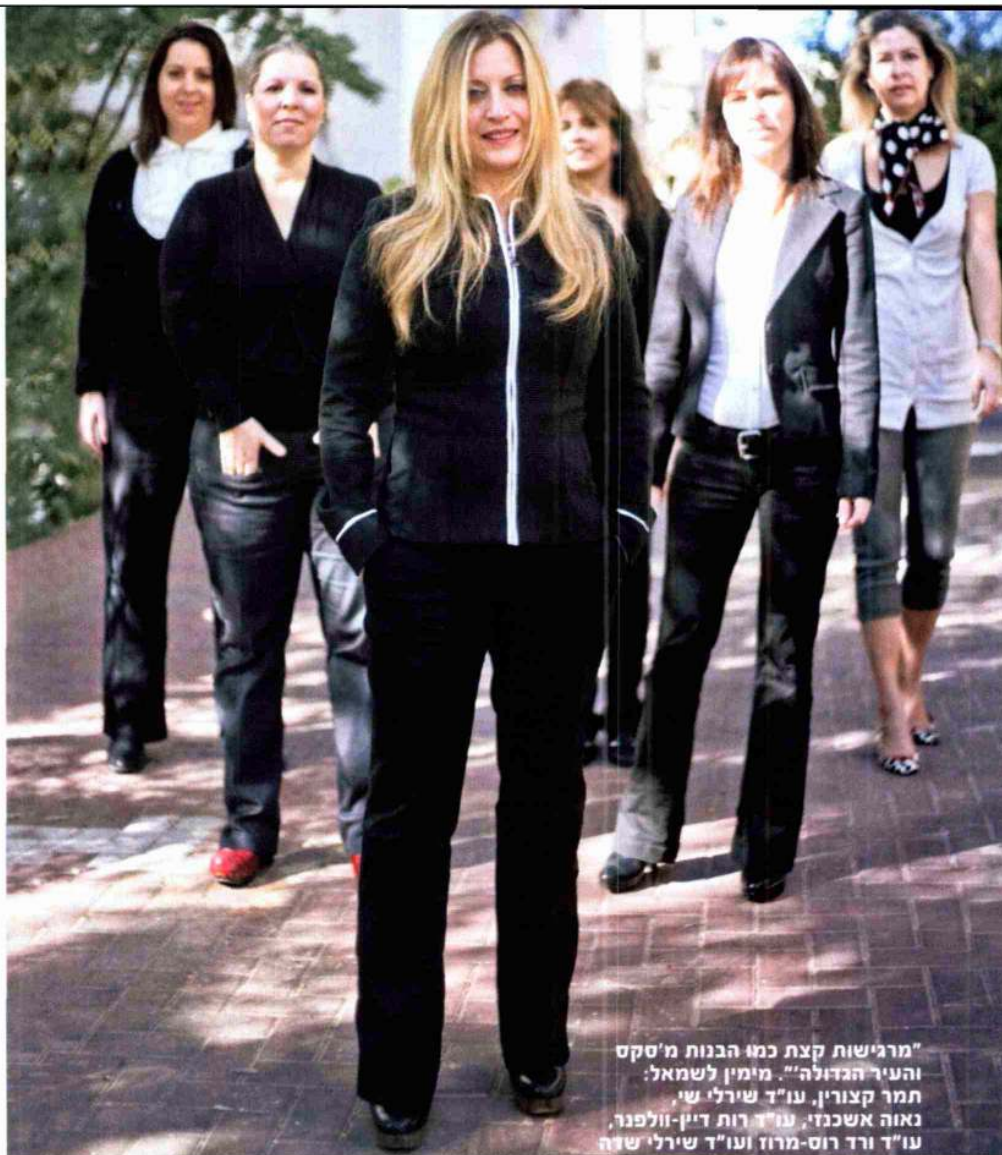
באותו יום בלתי נשכח, לפני שנתיים, ידעו כולן במשרד, פרט לעורכת הדין שירלי קוטנר, מה עומד לקרות. זה היה יום הולדתה ה-30, ואת הבוקר העבירה קוטנר בדיון עם הבוסית שלה, עו"ד רות דיין-וולפנר, בבית המשפט לענייני משפחה ברמת-גן. בדיון, נשכחה עליה "במקרה" כוס קפה, ושירלי לא הבינה איך מיד כשהגיעה למשרד הציעה לה תמר המזכירה חולצה ש"במקרה" היתה לה להחלפה, וש"במקרה" גם היתה במידה הנכונה.

בשעה מסוימת בצהריים, הציעו לה הבנות לצאת להפסקת עישון על מדרגות הכניסה. תוך כדי פטפוט הבחינה שירלי מרחוק בסוס לבן רתום לעגלה, מפלט את דרכו במעלה הסמטה הקטנה שבה שוכן המשרד שלהן. "וואו, תראו איזה סוס יפה", אמרה לחברותיה, "ממש כמו פעם". פתאום, במין תזמון משונה, החלה להישמע ברקע מוסיקה רומנטית. כשהעגלה התקרבה קצת יותר, ניתן היה להבחין בבירור בכיתוב "התינשאי לי אהובה? התיני לי לאשה?". "ווי! כנראה עושים למישהי הפתעה", המשיכה שירלי להתלחב, בעוד האחרות שמרו על פני פוקר. אלא שאז היא הבחינה בגבר המתורמם מהכרכרה וכמעט התעלפה: בן זוגה, קובי שדה, ירד מההסעה, כרע על ברכיו והציע לה נישואים. מצלמת הווידאו, שהוכנה על-ידי בנות המשרד מבעוד מועד, הנציחה את האירוע וכולן הזילו דמעות אושר והתרגשות.

הפרגון ושיתוף הפעולה הזה קורה לא אחת במשרדה של עו"ד רות דיין-וולפנר, שהוא מהמובילים בארץ בדיני מעמד אישי, ובנוי על טהרת המין הנשי בלבד. פרט לה, מועסקות במשרד חמש עורכות דין שכירות ושתי מזכירות, כולן החברות הכי טובות: עו"ד ורד רוס-מרזו, 46, נשואה ואם לשניים, היא הוותיקה והבכירה מבין כולן, ומטפלת בתיקים היותר מורכבים; עו"ד שירלי שי, 42, גרושה במערכת זוגית, גם היא אם לשניים, הגיעה למשרד לפני עשר שנים כלקוחה, והפכה לחברה. החברות הובילה ללימודי משפטים, ולפני ארבע שנים, כשסיימה את התואר, הצטרפה לצוות כעורכת דין מן המניין; עו"ד ליאת זך, 31, שחזרה זה עתה מחופשת לידה שנייה; עו"ד אלינה פינקלשטיין, 26, נשואה בלי ילדים; וכאמור עו"ד שירלי (קוטנר) שדה, 32, שכבר הזכרנו. את עמדת המזכירות מאיישות נאווה אשכנזי, 50, (גרושה, בזוגיות) ותמר קצורין, 49, גרושה פלוס שניים. על כולן מנצחת רות בת ה-41, גרושה ואם לשניים, והאשה היחידה המדורגת כבר ארבע שנים ברציפות בין עשרת המשרדים המובילים בישראל בתחום דיני האישות על-פי חברת "דן אנד ברדסטרט" (D&B). "המשרד גדל במהירות הודות למקצוענות חסרת

"האמת שמההתחלה זה יצא שיש
במשרד רק נשים וראינו כי טוב.
למשך תקופה קצרה עבד כאן גם
עורך דין שכיר, גבר, אבל איכשהו זה
הפר את ההרמוניה והוא פוטר אחרי
תקופה קצרה". עו"ד רות דיין-וולפנר

"מרגישות קצת כמו הבנות מ'קס והעיר הגדולה'. מימין לשמאל: תמר קצורין, עו"ד שירלי שי, נאוה אשכנזי, עו"ד רות דין-זולפנר, עו"ד ורד רוס-מרזו ועו"ד שירלי שדה

"כיום אני כבר לא מוכנה לטפל בכל תיק. לא אוהבת לייצג את 'הצד המתאבד', שמגיע למקומות מטורפים ונקמניים במאבק עם בן או בת הזוג. אני מעדיפה לא לקחת תיקים של אנשים שמתעקשים על דברים לא הגיוניים"

האשה, שהציגה עצמה בתביעת המזונות כחסרת כל הנתונה לחסדי בעלה וביקשה כ-13 אלף שקל בחודש, כתבה באתר: "בשעה טובה, אחרי חופשת לידה ארוכה של שלוש וחצי שנים, התחלתי לעבוד! ישששששש!". הווידיאו המשמח הזה צורף מיד לכתב ההגנה של הבעל, שביקש מבית המשפט לפטור אותו ממזונותיה ולחייב אותו במזונות ילדיו בלבד. אחד מפסקי הדין היותר ייחודיים ומדוברים בארץ בתחום דיני האישות משויך אף הוא למשרדה של דיין-זולפנר. זהו פסק הדין הנוגע לג'יין אייר, חתולה עיוורת, ולשיינה הכלבה. בעליהן היו בני זוג ידועים בציבור שטיפלו בהן במסירות. נפרדו וניהלו על גבן של החיות מלחמת חורמה. דיין ייצגה את האשה, שביקשה לקבל משמורת על השתיים, בעוד שבן הזוג לשעבר דרש להעביר אותן לחזקתו. אם עד אז

לפתוח משרד משלה. בשנת 2006 קנתה את המשרד רחב הידיים ברמת-גן ועיצבה אותו בסגנון מעוגל ואסתטי. המשרד נוחות וטעם רב. כיום, בעקבות ההצלחה, היא כבר חושבת על התרחבות נוספת: העסקת עורכות דין נוספות והרחבת תחום דיני הירושה. למרבה ההפתעה, למרות הכוח המקצועי הנשי, הרבה מאוד קליינטים הם דווקא ממין זכר. כרגע כ-55% מהתיקים המטופלים במשרד הלקוחות הם גברים. לעומת 45% תיקים שבהם המיוצגות הן נשים. "לפעמים הגברים שמגיעים לכאן חוששים שאנחנו יותר בעד נשים", אומרת דיין, "אבל זה ממש לא נכון. השיקולים והמטרות הם על בסיס מקצועי וענייני לחלוטין. וכל מקרה נשקל לגופו. אנחנו מייצגות הרבה אבות שנלחמים על הילדים שלהם, ונלחמות לא פעם למען משמורת של גברים. יש מקרים שבהם דווקא האמהות הן אלה שמסוכנות לילדים, או שדווקא הנשים הן אלו שבגדו, שיקרו, חטפו את הילדים או גרמו בדרך מכוונת כזו או אחרת לפירוק המערכת". כך, לדוגמה, ניהל המשרד תיק שעסק בילד שנחטף מקנדה לישראל על-ידי אמו. האב יצר קשר עם המשרד מחו"ל ואת התיק ניהלה עו"ד רוס-מרזו. למרות ערעורה של האם לבית המשפט המחוזי, הצליח המשרד להחזיר את הילד לקנדה, כשרוס-מרזו ודיין ליוו אותו אישית לשדה התעופה כדי להעניק לו את דרכונו ולהפירד ממנו. לקוח אחר ביקש מבית המשפט לפטור אותו מחובת תשלום מזונות עבור גרושתו. בנימוק שלמרות שהציגה עצמה כעקרת בית מובטלת, חשפה ברשת החברתית "פייסבוק" שמצאה עבודה אחרי שנים.

התייחס המשפט הישראלי לבעלי החיים כחפצים וראה בהם קניין או רכוש. הרי שבפסק הדין הזה היתה התייחסות ראשונה לזכויותיהם כיצורים חיים, בעלי נשמה ורגש, שיש להתחשב בטובתם. ולא במה שטוב לבעליהם. במסגרת פסיקתו אף טרח השופט ומינה מומחה מהמחלקה הזואולוגית באוניברסיטת תל-אביב, פרופסור יוסף טירקל, שבדק את הקשר הנפשי בין בני הזוג לבעלי החיים, את סביבת מחייתם בשני המקומות, את תשומת הלב, היחס והמגע הקרוב שיקבלו בכל אחד מהבתים ואת האפשרות להפריד בין הכלבה לחתולה, שהיו מאוד מיוחדות ביניהן. בעקבות ממצאיו דחה בית המשפט את תביעתו של הגבר, קבע חד-משמעית כי לטובת ג'יין אייר ושיינה יש להשאירן בידי האשה, ופסק כי אין לקיים במקרה זה הסדרי ראייה וביקור. פסק הדין המהפכני נלמד כיום באוניברסיטאות והפך להיות חלק מקורס שנפתח בנושא פקולטות למשפטים. באחרונה אף חנכה דיין אתר אינטרנט חדש בשם "לרשת", העוסק בהרחבה בכל התיכונים החשובים בתחום הצוואות, הירושות והעזבונות. זאת, בנוסף לאתר המצליח שהיא מנהלת כיום, "גט UP". המספק מידע חיוני על נושאים שונים הקשורים בהליכי הגירושים, כולל התייחסות מיוחדת לידועים בציבור, לגיל הזהב, להיבטים פליליים שצצים בדרך, לבגידות, להליכי גישור, להסכמי חורות ולסוגיות חשובות אחרות. ב-2006 המציאה את הסכמי הגירושים און-ליין: שירות חדשני המספק עריכת הסכם גירושים מותאם במיוחד לכל זוג, ללא צורך בעורכי דין וללא פגישות גישור - הכל באמצעות רשת האינטרנט בלבד. ההסכמים מיועדים בעיקר לזוגות שהגיעו להסכמות עקרוניות בעניין הגירושים ומבקשים לסיים את יחסיהם בצורה נעימה, או לזוגות שהמחלוקות ביניהם קטנות יחסית, והם זקוקים לעזרה מינימלית בגיבוש ההסכמות. כל שעליהם לעשות הוא למלא שאלון, לסמן את ההסכמות שאליו הגיעו בכל הנוגע למשמורת על הילדים, הסדרי ראייה, מזונות, חלוקת רכוש וכדומה, ולשלוח. עלות השירות נמוכה ובתוך זמן קצר נשלח לבני הזוג הסכם הגירושים. אם כבר הזכרנו את האינטרנט - אי אפשר שלא להתייחס למדורות הסכסוכים, הבגידות, האקשן והמתחים הזוגיים החדשה הזו. הרשת מהווה כר נרחב להיכרויות מכל סוג ומין, וזמינותה הופכת את הבגידה בבן/בת הזוג למושכת וקלה יותר. "בניגוד להיכרויות דיסקרטיות 'מסורתיות' בין גברים לנשים, הבגידה באינטרנט מסוכנת וקלה מאוד לאיתור, והתוצאות עלולות להיות קשות", אומרת דיין, "הפעילות באינטרנט מותירה עקבות, ונדרש ידע בסיסי בלבד במחשבים כדי לאתר את הסימנים שהותירה הבגידה במחשב הביתי, בתיבת הדואר האלקטרוני או במסנניר. הזמינות הרבה והיכולת לנהל מערכת יחסים מקבילה מהקורה בבית או מהמשרד קורצת לגברים ולנשים שנאזרים, אך מתגלה בסופו של דבר כמלכודת דבש. גם אם הכרטיס ברשת הוא פרטי ואישי, הוא אינו מהווה מחסום מוחלט מפני גילוי הפעילות האסורה ברשת, וכיום יש תוכנות המסוגלות לעקוב אחרי כל תנועות המחשב ותכתובות המייל. יש אנשים שאינם מהססים לפרסם את עצמם באתרי היכרויות, לצרף את תמונותיהם ולהכריז על עצמם כ'גרושים', למרות שהגט המיוחל עדיין אינו בהישג ידם. כאשר מקרים כאלו נחשפים בבית הדין הרבני, צריך לקחת בחשבון שהדיינים מתייחסים לכך בהתאם. "באחד המקרים", היא מדגימה, "הגיש בעל תביעת גירושים שאליו צירף תצלום של הכרטיס של אשתו באתר ההיכרויות JDATE. בכרטיס, שאותו הזדרזה

”לפעמים הגברים שמגיעים לכאן חוששים שאנחנו יותר בעד נשים, אבל זה ממש לא נכון. השיקולים והמטרות הם על בסיס מקצועי וענייני לחלוטין, וכל מקרה נשקל לגופו. אנחנו מייצגות הרבה אבות שנלחמים על הילדים שלהם”

במקרה נוסף, שאירע רק בחודש שעבר, הגיעה למשרדה של דיין אשה מזועזעת. שביקשה להגיש מידית תביעת גירושין נגד בעלה, מנכ”ל של מספר חברות ואיש ידוע מאוד בתחומי. “הבעל התגלה כצרכן אובססיבי של שירותי מין חריגים באינטרנט. העניין התגלה במקרה, כשיום אחד הוא נתן לה בחיסוד הדעת את הסיסמה ללפ-טופ שלו. הוא לא העלה על דעתו שהיא תציץ לו במיילים ובכתובות, אבל מתוך סקרנות של רגע היא החליטה דווקא כן לעשות זאת”. מספרת דיין, “הממצאים גרמו לה להלם. בעלה לבוש חליפות ובעל החזית המהוגנת, התגלה כסוטה מין פרוורטי שלא בוחל בכלום. בתכתובות עם אנשים שהכיר באתרי סאדו-מאז הוא הציג את עצמו כעבד המחפש מלכה, תיאר בפרוטרוט מה הוא מוכן לעשות לשם כך – כולל ליקוקי רגליים. פקקים לעכוז וטפטופי שעווה – וציין כי

האשה לפתוח עוד טרם גירושיה, היא תיארה את גבר חלומותיה המבוקש, צירפה תמונה מחמיאה במיוחד והציגה עצמה כגרושה. בסופו של דבר היא אכן קיבלה את הגט, אולם בית הדין הרבני קבע כי אם האשה תרצה להינשא בשנית – יהיה צורך לבדוק האם הבעל המיועד היה מאותם גברים שהכירה באתר בעת שהיתה עדיין נשואה”. במקרה אחר, אשה נשואה בת 30 פלס, אם לשני ילדים, פיתחה התמכרות ל”פייסבוק” וחיה במשך חודשים ארוכים חיים כפולים, כשהיא מזניחה את בעלה וילדיה. “בחיי היום-יום שלה היא עבדה כמזכירה באישהו מקום, היתה נשואה עם שני ילדים, ואילו ב”פייסבוק” היא כתבה שהיא “בת 26, רווקה לוחטת וסטודנטית לראיית חשבון”. מספרת דיין, “היא סיפרה על עצמה שהיא אוהבת מסיבות, פרסמה תמונות שלה ממקומות בילוי שונים וארגנה לעצמה לא פחות מ-1,600 חברים באתר. היא גם התחילה לבלות בלילות, יצאה עם גברים למסיבות במועדונים, ובמקביל סיפרה בבית כסיפור כיסוי שהיא מתנדבת בעמותה שמחלקת מזון לעניים. העניין נודע לבעלה ממש במקרה, דרך חבר שנכנס לאתר וגילה את הכרטיס. הבעל ההמום החל להתחקות אחריה במחשב, ויום אחד גם שמע שיחה שלה עם אחד ממחזירי, כדי להסביר את קולות ילדיה שנשמעו ברקע. סיפרה הסטודנטית הרווקה” למחזר, שהיא בדיוק עושה בייביסיטר ושומרת על הילדים של אחותה, שמרעעשים נורא. הבעל היה מזועזע, ולאחר שהתמונות שלה ב”פייסבוק” הוגשו לבית המשפט, הם התגרשו”.

יש ברשותו באופן קבוע תיק ובו כל הציוד הנדרש. “במיילים שהחליף עם גברים באתרים הומוסקסואליים הציג עצמו להתנסויות מיניות עם גברים, וציין כי הוא אוהב לעטות על גופו תחתוני מלמלה ובגדי תחרה. ואם לא די בכל אלה, הרי שבשעות הפנאי שלו נהג המנכ”ל לצלם את עצמו בפוזות חושפניות, כולל צילומי תקריב של פניו, עכוזו ואיבר מינו, ולשלוח אותם לנשים שונות, שאותן הכיר באינטרנט. כלפי חוץ נראה היה שמדובר בזוג יפה. מצליח, מושלם ונורמטיבי לחלוטין, ואף אחד בעולם לא יכול היה לדמיין מה באמת קורה שם. האיש חי חיים כפולים לחלוטין במשך שנים. עכשיו, אנחנו שוקדים על הגשת התביעות”.

כמו לקוחותיה, גם דיין עצמה עברה הליך גירושין, אך במקרה שלה הכל דווקא עבר חלק. אחרי 13 שנות נישואים היא התגרשה מבעלה לשעבר ואבי שני ילדיה, אופיר בת ה-13, ואסף בן התשע. “הגענו להסכם מיד”, היא אומרת, “ונשארו ביחסי חברות טובה, התייעצות ועזרה הדדית. אני מאחלת לכל הגרושים שתהיה להם כזו מערכת יחסים. וגם הילדים קיבלו את זה בהבנה. הבת שלי, שרואה בבתים של החברות שלה כל מיני מערכות זוגיות, אומרת שעדיף שנהיה גרושים וחברים מאשר שנגור יחד ונריב. הם מאוד אוהבים ללכת לאבא שלהם, שיש לו זוגיות חדשה, וישנים אצלו כל סוף שבוע שני ופעמיים באמצע השבוע. גם לי יש כן זוג, היינו יחד שנתיים, נפרדנו לעשרה חודשים וחזרנו שוב. אנחנו לא גרים יחד, זה מה שמתאים לנו כרגע, ויש לנו מערכת יחסים אוהבת, מאוזנת וטובה”.

תוצי להחתך שוב?

בשום פנים ואופן לא. למה זה טוב? אני לא רואה שום יתרון לנישואים בפרק ב' אם אתה לא מסורתי ויש לזה משמעות דתית בעיניך. אני מבינה שכל אשה רוצה להיות כלה ולעמוד מתחת לחופה, אבל אחרי שמנסים פעם אחת, אפשר לוותר על הפעם השנייה. הטלטלה הקשה שעברה דיין בעקבות פטירתה של אמה, השפיעה על ראיית החיים שלה. “אני שמח לב שזכרם אני כבר לא מוכנה לטפל בכל תיק, לא אוהבת לייצג את ‘הצד המתאבד’, שמגיע למקומות מטורפים ונקממים במאבק עם כן או בת הזוג. מעדיפה לא לקחת תיק של אנשים שמתעקשים על דברים לא הגיוניים, ואני בעד להגיע להסכמים ולפשרות, אם אני מרגישה ששני בני הזוג בשלים לזה. בסוף הרי הכל נגמר בפשרה, זה רק עניין של עיתוי. השאלה היא מה עוברים בדרך. הכל פונקציה של מצב נפשי. יש זוגות שנלחמים אחד בשני במשך שנים, מונעים מרגשות של כעס, קנאה ונקמה, וכשהכל נגמר הם מוטלים כמו שתי גוויות”.

את המוטיבציה וההישגיות האדירה שלה בעבודה היא מסבירה ב”רצון להצליח ובהנאה מכל רגע. אני אוהבת להופיע בבית המשפט, במיוחד בדיונים של חקירות מורכבות. זהו אחד הדברים שאני הכי אוהבת בעולם. זה סיפוק שאי אפשר בכלל לדמיין. ההצלחה גם מאפשרת לי ליהנות מהחיים ולהשיג דברים שלא חלמתי שאוכל מבחינה כלכלית. הדחף להצליח נותן לי דרייב וקיום גם כיום. כשהמשרד כבר מבוסס ומוביל, זה כנראה נמצא במבנה הפנימי שלי. מגיל מאוד צעיר השגתי כל מה שרציתי בכוחות עצמי. מבלי שאף אחד עזר לי. אפילו את רשיון הנהיגה שלי מימנתי בעצמי אחרי שאבא שלי סירב לכך. למדתי כבר אז שכשאתה מתמודד עם אתגרים ומשיג דברים בזכות עצמך ועל אף הכל, למרות שזה לא פשוט, הטעם של זה טוב יותר, ולכל זה נוסף כמובן הסיפוק של הלכות. שבאו אליי בנקודת שבר בחייהם והצלחתי להושיט להם יד ולהביא אותם למקום טוב יותר”.